

[Arbejdsministeren.]

Kontakten mellem AF i Hirtshals og den lokale afdeling af SID er god, og der er ingen ledige medlemmer, som ikke henvises til anvisning gennem AF.

Med hensyn til de 8 fiskeskippere, som har underskrevet klagen, bemærkes følgende:

Tage Sørensen har i 1976 afgivet 4 ordrer til AF, som alle er blevet besat. Ofte har ansættelserne dog kun kortere varighed.

Det må bemærkes, at de særlige arbejdsforhold på fiskerifartøjerne undertiden kan skabe samarbejdsvanskeligheder ved arbejdet om bord, fordi arbejdstagere og arbejdsgivere går meget tæt op ad hinanden på en arbejdsdag.

Preben Sloth har afgivet en ordre til AF, og denne er blevet besat.

Evald Christensen har ingen ordrer afgivet i 1976. Han har henvendt sig en enkelt gang (om aftenen) til SID, der henviste ham til AF, som han ikke ses at have kontaktet.

Frank Sørensen har ikke afgivet ordrer til AF i 1976.

A. Petersen har ikke afgivet ordrer inden for det sidste år.

Poul Hede har i 1976 afgivet en ordre, som blev besat.

K. Grønkjær har aldrig afgivet en ordre til AF.

Kaj Bruun har ikke afgivet en ordre i 1976.

Ingen af de pågældende har for tiden udfaktuerede ordrer stående ved AF.

Det må i øvrigt bemærkes, at fiskeskippere tit selv skaffer sig arbejdskraft, uden at AF bliver involveret.

Under henvisning til ovenstående må der med hensyn til fremskaffelse af mandskab til fiskerflåden henvises til, at der ved specialarbejderuddannelserne gives kurser, som kvalificerer til dette arbejde. I det omfang, der har været kvalificerede ledige til fiskeriet i Hirtshals, er de efter det oplyste blevet anvist til fiskerbådene, hvis ordrer fra disse er indgået til AF.

hed for adoption, som blev skabt med adoptionsloven af 1972, nemlig lovens § 10?"
(Spm. nr. 640).

Begrundelse.

I oktober 1974 fik jeg en redegørelse fra socialstyrelsen om, at der endnu ikke havde været tale om at bringe adoptionslovens § 10 i anvendelse, men at man pointerede, at man i høj grad arbejdede med problemerne omkring de „glemte børn“, der befinder sig på børnehjem, spædbørnshjem, skolehjem og behandlingshjem, og at man på daværende tidspunkt angav antallet af „glemte børn“ til at være 196, hvilket skulle svare til ca. 4 pct. af alle børn i de nævnte institutioner.

På baggrund af de oplysninger fra 1974 føler jeg i dag, at det atter er nødvendigt at rejse et spørgsmål om, i hvor stor udstrækning adoptionslovens § 10 bliver udnyttet.

Jeg mener ikke, at det kan være rigtigt, at der stadig findes et stort antal „glemte børn“ på vore institutioner, når man i lovgivningen netop har åbnet mulighed for, at dette ikke skulle ske.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (2/8 76):

Efter adoptionslovens § 10 kan overøvrigheden efter anmodning fra den sociale ankestyrelse tillade, at et barn, der er undergivet børne- og ungdomsforsorg, senere bortadopteret, selv om samtykke efter § 7 ikke kan opnås. Tilladelse kan kun meddeles under de i § 9, stk. 2, nævnte betingelser.

Efter § 14, stk. 2, i justitsministeriets adoptionscirkulære af 24. marts 1976 forelægger overøvrigheden en ansøgning om tilladelse til senere bortadoption, jfr. lovens § 10, for justitsministeriet.

En sådan sag har endnu ikke været forelagt justitsministeriet.

I anledning af et skriftligt spørgsmål af 4. november 1974 fra fru Winnie Russell om anvendelsen af adoptionslovens § 9, stk. 2, og § 10 foranledigede daværende justitsminister Nathalie Lind en redegørelse herom indhentet fra socialministeren, under hvis område spørgsmålet henhørte. Af socialministerens redegørelse fremgik bl. a., at der endnu ikke havde foreligget sager i den sociale ankestyrelse om adoption efter adoptionslovens § 10, samt at spørgsmålet om mu-

Af *Winnie Russell* til justitsministeren (2/7 76):

„Kan ministeren oplyse, hvor langt man er kommet med at udnytte den nye mulig-